

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 245/2026-10

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **Distrib Capital, s.r.o. v konkurze**, Betliarska 22, Bratislava, zastúpenej Mgr. Patrikom Kapcom, advokátom, Dunajská 48, Bratislava, proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 3CoKR/58/2025-2407 z 18. decembra 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 27. marca 2026 domáha vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd odvolacím uznesením o potvrdení uznesenia mestského súdu o vyhlásení konkurzu na jej majetok na návrh veriteľov.

II.

2. Prvé uznesenie mestského súdu o vyhlásení konkurzu na majetok sťažovateľky krajský súd zrušil. Krajský súd pre procesnú chybu zrušil aj druhé uznesenie mestského súdu o vyhlásení konkurzu na majetok sťažovateľky. V tomto druhom uznesení sa však krajský súd stotožnil so záverom mestského súdu o legitimácii veriteľov 3 až 5 podať návrh na vyhlásenie konkurzu. Mestský súd považoval veriteľov 3 a 5 za legitimovaných preto, že majú voči sťažovateľke judikované pohľadávky. Veriteľ 3 má pohľadávku 212 480 eur a veriteľovi 5 je sťažovateľka povinná vydať hnutelné veci a nahradiť trovy konania 20 105 eur. Za legitimovaného považoval aj veriteľa 4, ktorý v dôsledku prvého uznesenia o vyhlásení konkurzu na majetok sťažovateľky odstúpil od zmlúv o poskytnutí nenávratného finančného príspevku a žiada tieto finančné príspevky 3 838 323 eur vrátiť. Mestský súd námietku sťažovateľky o nedostatku legitimácie tohto veriteľa odôvodnenú zánikom dôvodu pre odstúpenie od zmlúv pre zrušenie prvého uznesenia o vyhlásení konkurzu považoval za nedôvodnú. K tomu uviedol, že konkurzný súd nie je oprávnený predbežne

riešiť otázku neplatnosti odstúpenia od zmlúv, ktorú je oprávnený riešiť len civilný súd. Keďže takýto spor neprebíha, mestský súd považoval pohľadávku veriteľa 4 za nespornú.

3. Sťažovateľka pred tretím rozhodovaním o návrhu na vyhlásenie konkurzu mestskému súdu uviedla, že proti veriteľovi 4 podala žalobu o uloženie povinnosti podať návrh na výmaz záložného práva, ktoré zabezpečuje pohľadávku na vrátenie nenávratných finančných príspevkov. Sťažovateľka uviedla, že táto pohľadávka nikdy nevznikla, keďže jej jediným dôvodom vzniku bolo odstúpenie od zmlúv pre vyhlásenie konkurzu, ktorý bol zrušený a podľa nej sa v tomto spore bude posudzovať existencia pohľadávky.

4. Tretím uznesením mestský súd vyhlásil konkurz na majetok sťažovateľky. Vychádzal z toho, že legitimovaným na podanie návrhu na vyhlásenie konkurzu je len ten veriteľ, ktorý má nespornú pohľadávku, a ak dlžník do vyhlásenia konkurzu osvedčí spornosť pohľadávky, tak konkurzný súd na túto pohľadávku nemôže prihliadnuť. Veriteľov 3 až 5 považoval za legitimovaných na podanie návrhu, keďže ich pohľadávky považoval za nesporné. Preto konštatoval splnenie plurality veriteľov ako podmienky pre vyhlásenie konkurzu. Zopakoval, že veritelia 3 a 5 majú judikované peňažné pohľadávky, ktoré sťažovateľka neuhradila. K vecnej legitimácii veriteľa 4 zopakoval, že nie je oprávnený predbežne riešiť otázku neplatnosti odstúpenia, ktorú je oprávnený riešiť len civilný súd. Z vyjadrení sťažovateľky a veriteľa 4 nevyplýva, že by otázka určenia, či došlo k zániku ich záväzkového vzťahu, bola predmetom sporu, a preto je pohľadávka veriteľa 4 nesporná. Na tom nič nemení ani to, že sťažovateľka podala proti veriteľovi 4 žalobu o uloženie povinnosti podať návrh na výmaz záložného práva, ktoré zabezpečuje pohľadávku veriteľa 4 zo zmlúv, od ktorých odstúpil.

5. Mestský súd konštatoval, že sťažovateľka neosvedčila svoju platobnú schopnosť. Sťažovateľka v zozname záväzkov uviedla, že jej peňažné záväzky sú 906 282 eur, no to bez záväzkov voči veriteľovi 4 a finančnej správe celkovo približne 8 miliónov eur, a s tým, že tento zoznam pokrýva 16 veriteľov, no v konkurze sa ich prihlásilo 28. Z účtovnej závierky vyplýva, že sťažovateľka eviduje majetok v účtovnej hodnote cez 7 miliónov eur, z čoho je však podstatná časť (5,7 miliónov eur) evidovaná v dlhodobom hmotnom majetku, z čoho podľa súdu vyplýva nízka likvidita majetku. Sťažovateľka deklarovala nulovú hotovosť a zostatok na účte 43 526 eur. Z toho mestský súd vyvodil, že jediným finančným majetkom použiteľným na krytie splatných záväzkov sú peniaze na účte. Len veritelia 3 až 5 majú pohľadávky v celkovej výške cez 4 milióny eur, z čoho len 1 % je kryté peniazmi na účte. Okrem toho má sťažovateľka daňové nedoplatky 4,2 miliónov eur.

6. Proti tomu podala sťažovateľka odvolanie. Namietla nesprávnosť záveru o pluralite veriteľov a platobnej neschopnosti. Bola toho názoru, že jej jediným veriteľom je veriteľ 3. Pohľadávka veriteľa 4, ktorá vznikla len v dôsledku prvého uznesenia o vyhlásení konkurzu, ktoré bolo zrušené, je pre prebiehajúci civilný spor sporná. Vo vzťahu k veriteľovi 5 namietla, že rozsudkom, na základe ktorého súd považoval jeho pohľadávku za judikovanú, bola zaviazaná na nepeňažné plnenie. Preto tento rozsudok nezakladá existenciu jej platobnej neschopnosti. Platobnú neschopnosť nezakladá ani s týmto rozsudkom súvisiaci výrok o povinnosti zaplatiť trovy konania, keďže zostatok na jej účte viac ako dvojnásobne kryje túto pohľadávku.

7. Ústavnou sťažnosťou namietaným uznesením krajský súd potvrdil uznesenie mestského súdu. Stotožnil sa so závermi a odôvodnením mestského súdu. Uviedol, že už v prechádzajúcom uznesení

konštatoval správnosť záverov mestského súdu o legitímácii veriteľov 3 až 5 a námietky sťažovateľky o nesprávnosti tohto záveru mestského súdu vyhodnotil ako nedôvodné. Konštatoval správnosť a dostatočné odôvodnenie záveru mestského súdu, že sťažovateľka svojím finančným majetkom nie je schopná pokryť splatné záväzky. Argumentáciu sťažovateľky, že jej zostatok na účte kryje peňažnú pohľadávku veriteľa 5, považoval za nedôvodnú, keďže finančné krytie sa vyžaduje ku všetkým záväzkom voči veriteľom v postavení legitimovaných navrhovateľov na vyhlásenie konkurzu, a nielen k niektorým z nich.

III.

8. Sťažovateľka namieta nedostatočné odôvodnenie namietaného uznesenia. Krajskému súdu vytýka nevysporiadanie sa s jej odvolacími námietkami o nedostatku legitímácie veriteľov 4 a 5. Vo vzťahu k veriteľovi 5 namieta, že krajský súd nereagoval na jej argument, že rozsudok, z ktorého mestský súd vyvodil legitímáciu tohto veriteľa, znel na nepeňažné plnenie, ktorý nezakladá platobnú neschopnosť. Nereagoval ani na argument, že pohľadávka tohto veriteľa nezakladá jej platobnú neschopnosť, keďže je v celom rozsahu krytá jej peniazmi na účte. Vo vzťahu k veriteľovi 4 namieta, že krajský súd nereagoval na argument, prečo je pohľadávka veriteľa 4 nesporná napriek tomu, že o jej existencii prebieha civilný spor. Poukazuje na ustálený právny názor, z ktorého vychádzali mestský aj krajský súd, že ak o pohľadávke prebieha spor, tak na ňu nemožno pri rozhodovaní o veriteľskom návrhu na vyhlásenie konkurzu prihliadnuť.

IV.

9. Ústavná sťažnosť je zjavne neopodstatnená a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov odmietnutá. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia má podať jasné a zrozumiteľné odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných účastníkom konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (I. ÚS 218/2019).

10. Nedôvodná je námietka sťažovateľky o nedostatočnom vysporiadaní sa krajského súdu s jej odvolacou námietkou o nedostatku legitímácie veriteľa 5. Z odôvodnenia uznesenia mestského súdu je zrejmé, že tento veriteľ má voči sťažovateľke judikovanú, a preto nespornú peňažnú pohľadávku na zaplatenie trov konania. Krajský súd nemusel osobitne reagovať na argument sťažovateľky o neexistencii legitímácie tohto veriteľa z dôvodu, že rozsudok, v súvislosti s ktorým pohľadávka na zaplatenie trov vznikla, znel na nepeňažné plnenie. To preto, lebo mestský súd legitímáciu tohto veriteľa nevyvodil len z nepeňažnej pohľadávky, ale aj z peňažného nároku na náhradu trov. Súdny výlučne z výroku rozsudku, ktorým bola sťažovateľke uložená povinnosť na nepeňažné plnenie nevychádzali ani pri závere o legitímácii veriteľa, ani pri závere o platobnej neschopnosti sťažovateľky. Povinnosť zaplatiť trovy je bezpochyby peňažným nárokom, preto naň súdy správne prihliadli pri skúmaní existencie veriteľa a platobnej neschopnosti sťažovateľky. Na námietku sťažovateľky, že záväzok zaplatiť trovy nezakladá jej platobnú neschopnosť, keďže ho kryjú

peniaze na účte, krajský súd reagoval priliehavým konštatovaním, že finančné krytie sa nevyžaduje len vo vzťahu k niektorým peňažným záväzkom.

11. S odvolacou námietkou sťažovateľky o nedostatku legitimácie veriteľa 4 sa krajský súd vysporiadal len konštatáciou o správnosti záveru mestského súdu o legitimácii tohto veriteľa s poukazom na to, že tento záver označil za správny už v predchádzajúcom uznesení. K tomu treba uviesť, že oproti predchádzajúcemu uzneseniu krajského súdu nastala vo vzťahu k tejto pohľadávke zmena. Sťažovateľka podala proti tomuto veriteľovi žalobu, o ktorej tvrdila, že pri rozhodovaní o nej bude civilný súd riešiť existenciu pohľadávky. Mestský súd na túto novú skutočnosť reagoval bez bližšieho odôvodnenia len tým, že nič nemení na jeho názore o nespornosti pohľadávky. Z odôvodnenia mestského súdu je zrejmé, že za spor spôsobilý založiť spornosť pohľadávky by považoval spor o určenie, či došlo k zániku záväzkového vzťahu medzi sťažovateľkou a veriteľom, no už neodôvodnil, prečo spor o uloženie povinnosti podať návrh na výmaz záložného práva, o ktorom sťažovateľka tvrdila, že ho odôvodnila aj neexistenciou pohľadávky, za takýto spor nepovažoval. Sťažovateľka v odvolaní namietla, že tento spor by tak podľa rozhodovacej praxe, z ktorej mestský a v prechádzajúcom uznesení krajský súd vychádzali, mal založiť spornosť pohľadávky. V súhrne týchto skutočností by tak bolo žiaduce, aby krajský súd na túto odvolaciu námietku sťažovateľky reagoval adresnejšie, ak by bola ťažisková tak, ako to o nej sťažovateľka v ústavnej sťažnosti tvrdí. Tomu tak však nie je.

12. Táto námietka by bola ťažisková len vtedy, ak by bolo sporné, či má sťažovateľka viac ako jedného veriteľa alebo či má aspoň dva peňažné záväzky. Teda, ak by práve táto pohľadávka bola pri rozhodovaní o návrhu na vyhlásenie konkurzu rozhodujúca pre záver, či sú splnené podmienky plurality veriteľov alebo platobnej neschopnosti sťažovateľky. Tomu tak vo veci sťažovateľky nebolo. Veriteľa 3 a jeho peňažnú pohľadávku sama sťažovateľka vo vyjadreniach označila za svojho veriteľa, ani existenciu peňažnej pohľadávky veriteľa 5 na zaplatenie trov sťažovateľka nerozporovala. Z odôvodnení uznesení súdov je zrejmé, že podmienky pre vyhlásenie konkurzu na majetok sťažovateľky najmä s ohľadom na jej majetkové pomery by boli splnené aj bez prihliadnutia na pohľadávku veriteľa 4. Pluralita nielen tých veriteľov a nielen tých záväzkov, ktorí a pre ktoré sa vyhlásenie konkurzu navrhovalo, bola dostatočne preukázaná údajmi o výške záväzkov sťažovateľky, ktoré sama deklarovala v zozname omeškaných peňažných záväzkov a jej finančnom majetku, čo sťažovateľka ani nerozporuje.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. apríla 2026

Robert Šorl
predseda senátu